

ROZPOŚCIERAĆ SIĘ (5) *vb impf*

rof- (4), roz- (1).

Oba o oraz a jasne; -e- Mącz (2), -é- (1) KochPhaen.

inf rozpościerać się (1). ◇ praes 3 sg rozpościerå się (2). ◇ 3 pl rozpościerają się (1). ◇ praet 3 sg f rozpościerała się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) –XVIII w. s.v. rozpostrzeć.

1. Zajmować więcej miejsca; fluere Mącz (4) :

Zwrot: »wszerz się rozpościerać« (1): Ná každå noc vřtåwnie řzeřć znåków zåchodři: [...] A wřzelka noc tåk řye wřzérz zåwřze rořpořciéra/ Ilé pól kołå wřgórę w piérwřzy mrok zåwiéra. KochPhaen 20.

Przen: Ostentacyjnie okazywać; ostentare Cn [z czym] (1) : Gdy řię řtrony o wielkie řummy rořpieraia/ Sędziowie řię z powagå řwå rozpościeraia KlonWor 14.

a. Rozrastać się w gałęzie (2) : *Nec ulla arbor avidius se promittit, Zadne řie drzewo tåk bårzo nie rořpościera/ rozrařta. Mącz 226d, 131b.*

2. Rozpowszechniać się (1) :

Zwrot: »szeroko się rozpościerać« (1): Pythagorae doctrina cum longe lateque flueret, Gdy řie řzéroko rořpościerała rozřzerzåła Mącz 131b.

Formacje współrdzenne cf ROZPOSTRZEĆ.